

Doamne,
eu Te chem; vino degrabă
la mine! Ia aminte la glasul
meu când Te chem!

Ca tămâia să fie rugăciunea mea înaintea Ta
și ca jertfa de seară să fie ridicarea mâinilor mele!
Pune, Doamne, o strajă înaintea gurii mele
și păzește ușa buzelor mele!

Nu-mi abate inima la lucruri rele,
la fapte vinovate împreună cu oamenii care fac răul,
și să nu mănânc din ospetele lor!

Lovească-mă cel neprihănit, căci lovirea
lui îmi este binevenită; pedepsească-mă,
căci pedeapsa lui este ca untdelemnul turnat
pe capul meu. Să nu-mi întorc capul de la ea:
dar rugăciunea mea se va înălța întruna
împotriva răutății lor. Când li se vor prăvăli
judecătorii de-a lungul stâncilor,

atunci vor asculta cuvintele mele și vor
vedea că sunt plăcute. Cum se brăzdează și se
spintecă pământul, așa ni se risipesc oasele
la gura mormântului. De aceea, către Tine, Doamne,
Dumnezeule, îmi îndrept ochii, la Tine
caut adăpost; nu-mi părăsi sufletul!

Păzește-mă de cursa pe care mi-o întind ei
și de piedicile celor ce fac răul!

Să cadă cei răi în laturile lor
în timp ce eu să scap!

Psalmul 141

